

Geta Brătescu, Florina Coulin, Ion Grigorescu, Paul Neagu, Lia Perjovschi

31 martie - 08 mai 2021

Suntem încântați să anunțăm deschiderea noului nostru spațiu de galerie cu expoziția de grup „Corp real”, în interiorul **Atelierelor Malmaison**, o nouă destinație artistică în București, un spațiu împărțit de inițiative artistice diverse: studiouri de artiști, galerii, spații de proiect, *artist-run* etc. Proiectul Atelierelor Malmaison a luat formă în mod organic, independent, prin auto-organizarea unui grup eterogen activ în diferite medii pe scena de artă contemporană din București.

2020 a fost un an de încercare pentru toată lumea și a afectat puternic comunitățile artistice de pretutindeni. În interiorul peisajului cultural profund divizat din România, 2020 a marcat totodată în București noi încercări de a stabili teritorii comune de coabitare și colaborare în interiorul aceluiași spațiu extins. Atelierele Malmaison au pornit de la nevoia tinerilor artiști de spații de atelier și au ajuns să prezinte potențialul de a se dezvolta într-o comunitate artistică în sine, din care ne bucurăm să facem parte în postura de galerie privată.

În acest context facem vizibilă și readucem în conștiința publicului istoria încărcată și dificilă a clădirii Malmaison, construită ca o cazarmă (Cazarmă Regimentului de Gardă Călare) în secolul al XIX-lea la inițiativa lui Alexandru Ioan Cuza, domnitorul Principatelor Române Unite, transformată ulterior în închisoare militară, iar apoi, după cel de-al doilea Război Mondial, în închisoare de tranzit și centru de anchetă ale Securității regimului comunist pentru intelectualii și elitele burgheze anticomuniste. În conceperea programului și activităților noastre expoziționale viitoare nu căutăm să ștergem sau să deturnăm această istorie a locului, pe care o cunoaștem și o integrăm în procesul Atelierelor Malmaison de reintroducere a clădirii în circuitul viu al orașului.

Pentru prima noastră expoziție în noul spațiu de galerie am selectat o serie de lucrări ale artiștilor români maturi sau consacrați din portofoliul galeriei - Geta Brătescu, Florina Coulin, Paul Neagu și Lia Perjovschi -, alături de cea mai recentă intrare în programul galeriei: artistul român Ion Grigorescu, cu care galeria a dezvoltat în timp o relație de prietenie și colaborare.

Principalul subiect al acestei expoziții este corpul, corpul fizic, real, biologic, care respiră, transpiră și trăiește, acest corp uman care ne-a menținut atât de preocupați de siguranța și starea sa de sănătate în ultimul an, aceste corpuri umane de care ne-am distanțat și izolat. Corpul uman pe care avem tendința să-l uităm și să-l neglijăm, captivi în planul digital al ecranelor luminoase, acest corp tranzitoriu care tânjește după atingeri și conexiuni reale.

„Automatism”, de **Geta Brătescu** (n. 1926 - d. 2018), pornește de la un scenariu gândit de artistă în 1974 și filmat de-abia în 2017 (regie Ștefan Sava, performer Manuel Pelmuș) în contextul participării artistei în Documenta 14 Kassel. „Automatism” se referă la corpul dezumanizat, părăsit de conștiință și discernământ umane, robotizat prin acțiunile unei existențe repetitive, rutinale și controlate din exterior: „Automatism. Deschidem pe acțiunea unui om. Merge cu pași egali; după un număr de pași, fără soț, să zicem cinci, întâmpină un ecran; îl străpunge cu pumnalul pe care-l ține gata să lovească și trece prin spărtură. După alți cinci pași, alt ecran. Acțiunea se repetă având aceiași factori numerici, aceeași înscriere a gestului. Rezultă că punctul (momentul) în care l-am surprins pe acest om, conținând o identitate viitoare, conținea și o identitate trecută. Să numim unitatea ce cuprinde omul, cinci pași, cuțitul, ecranul, lovitura, cu un termen de arhitectură: travee. Când *am deschis*, omul se afla în traveea n; el își continuă mersul realizând un număr foarte mare de travee, n+1, n+2, n+3, n+99. Traveea n+100 repetă elementele celorlalte, numai că, în locul ecranului, asemenea lui, se află un alt om. Sângele țâșnește, inundă. (Să se observe în toate aceste acțiuni direcția scrisului, de la stânga la dreapta.)” (Geta Brătescu, *Atelier continuu*, Editura Cartea Românească, București, 1985)

În cazul **Florinei Coulin** (n. 1947), viziunile asupra corpului variază în raport cu biografia sa artistică: corpul eliberat în peisajul litoral din lucrările realizate în țară în anii '70, înainte de a pleca definitiv în Germania în 1977, urmată de o perioadă de adaptare la o nouă realitate socială și culturală și căutare de resorturi artistice diferite. În expoziție sunt prezente din această etapă desenul „Mic dejun euharistic”, 1981, o meditație pe seama sacralității momentelor și gesturilor cotidiene, precum prepararea hranei și hrănitul - redevinită actuală în contextul izolării pandemice -, împreună cu grupajul fotografic „Brotlaib”, 1980, care documentează prepararea și frământarea pâinii, o acțiune simplă, ancestrală, utilă și necesară corpului biologic, ce acumulează valențe ritualice. Corpul și silueta umană se regăsesc în preocupările artistei și în decursul anului 2020, când se manifestă ca impresii de trăiri și stări umane, apariții interioare captate precis în acuarelă.

Pentru **Ion Grigorescu** (n. 1945), un pionier al *body-art* în România, corpul este subiect și obiect de lucru, un complex organism biologic cu viață, impulsuri și activități proprii, care interacționează în moduri imprevizibile cu mintea subconștientă și cu sufletul. Lucrările sale din anii '70 sunt marcate de referințele artistului din psihanaliză, din mistică sau din medicina orientală (Buddhism, Kabala, acupunctură), integrând geografia centrilor energetici, a „porților” sau a meridianelor corpului în compoziția și semnificația acțiunilor sale private de *body-art* documentate fotografic: „Lăutul”, „Gesturi de spălare”, „Spălare cu lumină” etc. Actul spălării este unul interiorizat, ritualic, prin care și corpul energetic este purificat laolaltă cu cel fizic, ele fiind de altfel intim conectate, atât din perspectiva psihologiei analitice, cât și din cea a gândirii religioase, practicate simultan de Ion Grigorescu. Acțiunile filmate cu propriul corp, cât și reprezentările corporale în diverse tehnici se regăsesc deopotrivă de-a lungul întregii practici artistice a lui Ion Grigorescu, în lucrări video precum „Somnul”, 2008, proiectată în expoziție, sau în sculpturile din ceramică realizate recent în 2021.

În practica artistică multidimensională a lui **Paul Neagu** (n. 1938 - d. 2004) corpul uman este structurat geometric, compus din celule rectangulare ce conțin fiecare în sine întregul și oglindesc structura societății și a universului, prin corespondență. Această perspectivă a fost conceptualizată de către Neagu începând cu anii '60 în imaginea-simbol „Anthropocosmos”, care suprapune conturul organic al unui corp cu o grilă geometrică, reflectând coabitarea dinamică dintre subiectivitatea umană, planul subconștient, al impulsurilor și instinctelor primordiale („Blind Bite” - etapă a existenței umane simbolizată prin triumphi) și rețeaua ordonată a rațiunii, a civilizației carteziene și a societății disciplinate („Horizontal Rain” - dreptunghiul). Atunci când constrângerea structurii devine prea puternică, corpul se eliberează prin mișcare, prin salt și rotire, prin efectul circular și transcendental al stării de tornadă („Going Tornado” - sfera), etapă ce încununează ciclul dezvoltării umane și absoarbe, alchimizează în sine elementele anterioare.

Lucrările **Liei Perjovschi** (n. 1961) selectate în expoziție vorbesc despre corpul individual în raport cu corpul social, despre alteritate, sine și ceilalți. În performance-urile fără public fotografiate în apartamentul propriu în anii 1988-1989 („Testul somnului”, „Anulare”), corpul este fie expus, fie ocultat, devenind pe rând suport organic pentru desene aplicate direct pe piele, apoi, în altă instanță, organism ascuns, legat, bandajat, vindecat. În „Magia gestului (Legături)”, acțiune realizată în noiembrie 1989 de către artista pe atunci studentă în cadrul actualei Universități Naționale de Arte din București, Lia Perjovschi a conectat prin sfori 12 studenți așezați în cerc, într-un experiment colectiv despre raportul dintre libertate și conexiune, despre interdependență și constrângere. În 2020 Lia Perjovschi a reintegrat reprezentările corporale în lucrările sale, reacționând în timp real la contextul *lockdown*-ului, criza pandemiei și la mutarea activității și implicat a afectelor și emoțiilor umane în mediul online.

Expoziția poate fi vizitată în spațiul Galeriei Ivan de pe Calea Plevnei 137 C, corp B, et. 1, până pe 08 mai 2021 doar în baza unei programări prealabile. Datorită contextului generat de pandemia COVID-19, vizita expoziției se va face în conformitate cu regulile stabilite de Ordinul de Ministru în vigoare la data vizitei.

Mulțumiri speciale: Iolanda Costide și Paul Ciucur (The Estate of Paul Neagu London), Georg Coulin, Maria Grigorescu, Dan Perjovschi, Ștefan Sava.